

VIEŠPATIES APSIREIŠKIMAS (TRYŠ KARALIAI)

Dievo Apsireiškimas – tai Kalėdų slėpinys, Kristaus Apsireiškimas pasauliui, šventė, kuri tęsiasi iki sausio 13 dienos. Tačiau Jis apsireiškia ne tik žydams; trys išminčiai atstovauja visoms tautoms, kurios apšviestos Kristaus šviesos. Tokiu būdu išsipildė Izaijo pranašystė: Dievo šlovė sušvito virš Jeruzalės, ir iš visų pusių didžioji tautos dalis puolė prie Šventyklos vartų, į Šventąjį miestą, norėdami nusilenkti tam, kuris atėjo valdyti viso pasaulio. Trijų Karalių dovanos simbolizuoja mūsų asmenines atnašas Viešpačiui: pirmiausia – atnašos, aukojamos ant altoriaus, yra pats Kristus, kurį Bažnyčia aukoja Dievui, o pamaldose naudojamas auksas, smilkalai ir mira yra Kristaus simbolis. Antra – tai mūsų geri darbai, irgi simbolizuojantys dovanas, padovanotas Šventajam Kūdikiui, kuris yra Dievas (smilkalai), Karalius (auksas) ir, kaip ir mes, žmogus, kuris turi mirti (mira).

Introitus

Mal. 3, 1; 1 Par. 29, 12. Ecce, advenit dominator Dominus: et regnum in manu eius et potestas et imperium.

Ps. 71, 1. Deus, iudicium tuum Regi da: et iustitiam tuam Filio Regis.

Collecta

Deus, qui hodierna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti: concéde propitious; ut, qui iam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúndem Dóminum nostrum...

Lectio

Léctio Isaíæ Prophétae. (Is. 60, 1–6)

Introitas

Mal 3, 1; 1 Kr 29, 12. Štai ateina viešpatautojas Viešpats – karaliaus valdžia jo rankoje, ir galybė, ir viešpatavimas.

Ps 71, 1. Dieve, suteik Karaliui savo teisingumo ir savo teisumo Karaliaus Sūnui.

Kolekta

Dieve, kuris šią dieną, vedant kelrodei žvaigždei, savąjį Viengimį tautoms atskleidei, maloningai suteik, kad mes, kurie Tave tikėjimu jau pažinome, būtumėme atvesti regėti Tavo Didenybės grožį. Per Tąjį mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš pranašo Izaijo knygos. (Iz 60 1–6)

Surge, illuminare, Ierusalem: quia venit lumen tuum, et gloria Domini super te orta est. Quia ecce, tenebrae operient terram et caligo populos: super te autem orientur Dominus, et gloria eius in te videbitur. Et ambulabunt gentes in lumine tuo, et reges in splendore ortus tui. Leva in circuitu oculos tuos, et vide: omnes isti congregati sunt, venerunt tibi: filii tui de longe venient, et filiae tuae de latere surgent. Tunc videbis, et afflues, mirabitur et dilatabitur cor tuum, quando conversa fuerit ad te multitudo maris, fortitudo gentium venerit tibi. Inundatio camelorum operiet te, dromedarii Madian et Ephra: omnes de Saba venient, aurum et thus deferentes et laudem Domino annuntiantes.

Graduale

Is. 60, 6 et 1. Omnes de Saba venient, aurum et thus deferentes, et laudem Domino annuntiantes. **V.** Surge, et illuminare, Ierusalem: quia gloria Domini super te orta est.

Alleluia

Alleluia, alleluia.

Matth. 2, 2. **V.** Vidimus stellam eius in Oriente, et venimus cum muneribus adorare Dominum. Alleluia.

Evangelium

Sequentia sancti Evangelii secun-

Kelkis, nušviski! Tavoji šviesa atėjo, Viešpaties šlovė virš tavęs sušvito. Nors žemę štai sutemos gaubia ir tautas tamsybės dengia, bet virš tavęs Viešpats šviečia, virš tavęs jo šlovė apsireiškia. Tautos ateis prie tavosios šviesos ir karaliai – prie tavojo tekančio spindesio. Pakelki akis, pažvelki aplinkui! Visi renkasi eiti pas tave: tavieji sūnūs ateis iš toli, tavosios dukros bus atneštos ant rankų. Tai matydama, spindėsi iš džiaugsmo, tavoji širdis virpės ir džiūgaus, nes tau bus išpilti jūros lobiai, pas tave suplūs tautų turtai. Apguls tave kupranugarių vilkstinės, Midjano ir Efos vienkupriai. Atvyks visi iš Šebos, auksu ir smilkalais nešini, – jie paskelbs Viešpaties šlovingus darbus.

Gradualas

Iz 60, 6 ir 1. Atvyks visi iš Šebos, auksu ir smilkalais nešini, jie paskelbs Viešpaties šlovingus darbus. **V.** Kelkis ir nušvisk, Jeruzale, kadangi Viešpaties garbė virš tavęs patekėjo.

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

Mt 2, 2. **V.** Išvydome jo žvaigždę Rytuose ir atėjome su dovanomis pagarbinti Viešpatį. Aleliuja.

Evangelium

Šventosios Evangelijos pagal Matą

dum Matthæum. (Matth. 2, 1–12)

Cum natus esset Iésus in Bétlehem Iuda, in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Ierosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est rex Iudæórum? Vidimus enim stellam eius in Oriénte, et vénimus adoráre eum. Áudiens áutem Heródes rex, turbátus est, et omnis Ierosólyma cum illo. Et cóngregans omnes príncipes sacerdotum, et scribas pópuli, sciscitabátur ab eis, ubi Christus nascerétur. At illi dixérunt ei: In Bétlehem Iudæ: Sic enim scriptum est per Prophétam: Et tu, Bétlehem terra Iuda, nequáquam mínima es in princípibus Iuda: ex te enim éxiet dux, qui regat pópulum meum Israel. Tunc Heródes, clam vocátis Magis, diligénter dídicit ab eis tempus stellæ, quæ apparuit eis: et mítuens illos in Bétlehem, dixit: Ite, et interrogáte diligénter de púero: et cum invenéritis, renuntiáte mihi, ut et ego véniens adórem eum. Qui cum audíissent regem, abiérunt. Et ecce stella, quam viderant in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens, staret supra, ubi erat puer. Vidéntes áutem stellam, gavísi sunt gáudio magno valde. Et intrátes domum, invenérunt púerum cum Maria Matre eius (hic genufléctitur) et procidéntes adoravérunt eum. Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, áurum, thus, et myrrham.

tęsinys. (Mt 2, 1–12)

Anuo metu: Jėzui gimus Judėjos Betliejuje karaliaus Erodo dienomis, štai atkeliavo į Jeruzalę išminčiai iš Rytų šalies ir klausinėjo: „Kur yra gimusis Žydų karalius? Mes matėme užtekant jo žvaigždę ir atvykome jo pagarbinti.“ Tai išgirdęs, karalius Erodas sunerimo, o su juo ir visa Jeruzalė. Jis susikvietė visus tautos aukštuosius kunigus bei Rašto aiškintojus ir teiravosi, kur turėjęs gimti Mesijas. Tie jam atsakė: „Judėjos Betliejuje, nes pranašas yra parašęs: Ir tu, Judo žemės Betliejau, anaip tol nesi menkiausias tarp žymiųjų Judo miestų, nes iš taves išeis vadas, kuris ganys mano tauta – Izraelį.“ Tuomet Erodas, slapčia pasikvietęs išminčius, smulkiai juos išklausinėjo apie žvaigždės pasirodymo metą ir, siųsdamas į Betliejų, tarė: „Keliaukite ir viską sužinokite apie kūdikį. Radę praneškite man, kad ir aš nuvykęs jį pagarbinčiau.“ Išklaušę karaliaus, išminčiai leidosi kelionėn. Ir štai žvaigždė, kurią jie buvo matę užtekant, traukė pirmą, kol sustojo ties ta vieta, kur buvo kūdikis. Išvydę žvaigždę, jie be galo džiaugėsi. Įžengę į namus, pamatė kūdikį su motina Marija ir, parpuolę ant žemės, jį pagarbino. Paskui jie atidengė savo brangenybių dėžutes ir davė jam dovanų: aukso, smilkalų ir miros. Sapne įspėti nebegrižti pas

Et respónso accépto in somnis, ne redírent ad Heródem per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam.

Offertorium

Ps. 71, 10–11. Reges Tharsis, et insulæ munera offerent: reges Arabum et Saba dona adducent. Et adorabunt eum omnes reges terræ: omnes gentes servient ei.

Secreta

Ecclesiæ tuæ, quæsumus, Dómine, dona propítius intuére: quibus non iam áurum, thus, et myrrha profértur: sed quod eisdem munéribus declarátur, immolátur, et súmitur, Iesus Christus Fílius tuus Dóminus noster. Qui tecum vivit et regnat...

Præfatio de Epiphania Domini

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: Quia, cum Unigénitus tuus in substántia nostræ mortalitátis apparuit, nova nos immortalitátis suæ luce reparávit. Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatió nibus, cumque omni milítia cæléstis exercitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicétes: Sanctus.

Erodą, kitu keliu pasuko į savo kraštą.

Ofertorijus

Ps 71, 10–11. Tarso ir salos karaliai dovanas įteiks, Arabijos ir Šebos karaliai dovanas atneš. Ir garbins jį visi žemės karaliai; visos tautos jam tarnaus.

Sekreta

Meldžiame, Viešpatie, maloningai pažvelk į savosios Bažnyčios dovanas, kuriomis jau nebe auksas, smilkalai ir mira aukojama; bet tai, kas šiomis dovanomis pateikiama, aukojama ir priimama, yra Jėzus Kristus Tavo Sūnus mūsų Viešpats. Kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja...

Viešpaties Apsireiškimo prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, kadangi, kuomet Tavasis Viengimis mūsų mirtingumo prigimtyje pasirodė, naujaja savojo nemirtingumo šviesa mus atstatė. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas.

Communio

Matth. 2, 2. Vidimus stellam eius in Oriente, et venimus cum muneribus adorare Dominum.

Postcommunio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut quæ solémni celebrámus officio, purificátae mentis intelligéntia consequámur. Per Dóminum nostrum...

Komunija

Mt 2, 2. Išvydome jo žvaigždę Rytuose; ir atėjome su dovanomis pagarbinti Viešpatį.

Postkomunija

Suteik, prašome, visagali Dieve, kad tai, ką iškilmingomis apeigomis švenčiame, nuskaidrintu protu suvoktume. Per mūsų Viešpatį...